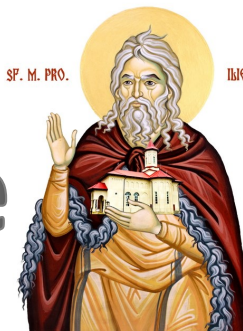

Speranța Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci)

Fără Cruce nu există Înviere, spune Scriptura, așa că în urcușul nostru spre Înviere—atât sărbătoarea, cât și cea de obște la sfârșitul lumii, avem de luat Crucea cu noi, ca ale noastre cruci să se ușureze și să se așeze mai bine în spatele nostru atât de fragil.

Apostolul citit ne asigură că Arhiepiscopul nostru cel veșnic, Fiul lui Dumnezeu întrupat, sălășluiește în noi de la Botez, că suntem deschiși puterii lui Dumnezeu de când am fost unși cu Sf. Mare Mir și ne-am hrănit cu Hristos prin Sf. Împărtășanie. Această locuire a lui Dumnezeu în noi, cu putere, în maximă apropiere, ne dă puterea de a trece peste greutate și necazuri, dar și de a ne lupta și a fi biruitori asupra patimilor ce ne înrobesc.

Ajutorul primit nu e doar din vorbe, nici ceva din afară, ci vine de la Dumnezeu, prin lăuntru nostru. Simțim cum ni se luminează mintea, cum ni se așează sentimentele, cum se disciplinează trupul, deși voința noastră este slabă,

și nici pe aceasta nu ne-o întrebuițăm toată când avem nevoie, pentru a face joncțiunea cu harul dumnezeiesc. Ne-ar fi mai ușor, e adevărat, dacă am striga la rugăciune cu toată puterea cugetului și a simțirii, dacă ne-am osteni cu postul, cu privegherea, cu lucrarea trupească de zi cu zi până ce ajungem la limita suportabilității, dacă ne-am concentra din tot sufletul asupra relației cu Dumnezeu în Biserică. Pentru că nu o facem, rezultatele apar, dar în timp, lent, și mai sunt destule căderi pe cale. Oricum, sporim și ne dăm seama că nu noi am reușit, ci cu ajutorul harului.

Când auzea acum 2000 de ani "oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie", evreul se cutremura. El se gândea că de vrea să urmeze acestui rabin profet, puternic în cuvânt și în fapte minunate, trebuie mai întâi să uite de sine, de demnitatea lui, de cine crede el că este, de planurile lui, de ce crede că știe.

Apoi, în al doilea rând, în loc să le lepede sau să fugă de ele cu orice preț, ori să le ocolească, trebuie să-și asume, să care în spate bolile, necazurile, umilința, defectele de caracter, jignirile semenilor, să urască ce până mai ieri dorea și poftea, să se înfrâneze unde până atunci se aprindea, se iuțea, se afirma, apărându-și cine credea el că este și ce credea el că are, adică să numească viață altceva decât numea până în acel ceas, dacă prețuia așa de mult viața lui

lisus, pe care El o promitea ucenicilor Săi.

În al treilea rând, să urmeze Domnului și Mântuitorului, să I se dedice, să-L iubească, să învețe de la El făcând ascultare și uitând ce credea până atunci că știe. Mulți I-au urmat lui Hristos până la o vreme, dar când s-a ivit o problemă de familie, ori li s-a părut prea greu că trebuie să accepte o învățătură care îi trimitea să mănânce Trupul și Sângele Lui, ori s-au săturat să tot descopere că nu-L pot încadra pe lisus în niciun tipar din mintea lor, că așteptările lor despre Mesia nu se potrivesc cu cuvintele și faptele Lui, atunci L-au părăsit.

Și Sf. Petru s-a lepădat, de trei ori; a plâns cu amar, iar Hristos i-a promis că se va ruga Tatălui nu doar să nu-și piardă credința, ci să ajungă să poată întări și pe alții în credință, ceea ce știm că s-a întâmplat mai apoi în viața Apostolului. Noi avem de lepădat un sine păcătos. Ca o boală pe care o considerăm a noastră, și păcatul a ajuns să fie o parte prinsă de noi, ca o tumoră, ca o bucată de carne ce crește aiurea, hrănită din sângele nostru, și nu vrem să o deranjăm cu biopsia pocăinței, nu vrem să o lepădăm, pentru că știm că va dura și va dura până se va vindeca.

Avem de renunțat la o viață, așa cum am ajuns să o numim noi, pentru a trăi alta, adevărată, autentică, legată de izvorul vieții, în cadrul căreia moartea fizică e doar o poartă, iar Judecata de Apoi o formalitate. Avem de îndurat

judecata și jignirile celor de care trebuie să ne depărtăm și nu înțeleg de ce vorbim și ne comportăm altfel, de ce găsim tăcere, liniște, bucurie acolo unde ei văd plictiseală, spălare pe creier, chestii învechite și imposibil de demonstrat practic, de ce nu mai poftim, de ce nu ne mai aprindem, de ce nu mai judecăm, de ce nu ne mai umflăm în pene. Toate acestea însă le trăim în har, bucurându-ne în taina inimii.

Luni, 1 aprilie, ora 8.30 – Sf. Liturghie a Darurilor Mai Înainte Sfințite

Vineri, 5 aprilie, ora 18.00 – Agheasmă și Sf. Maslu

Sâmbătă, 6 aprilie, ora 8.00 – Sf. Liturghie și pomenirea morților

Miercuri, 10 aprilie, ora 18.00 - Denia Canonului Sf. Andrei Criteanul

Joi, 11 aprilie, ora 8.30 – Sf. Liturghie a Darurilor Mai Înainte Sfințite

Vineri, 12 aprilie, ora 18.00 – Denia Acatistului Bunei-Vestiri

Sâmbătă, 13 aprilie, ora 8.00 – Sf. Liturghie și pomenirea morților

Vineri, 19 aprilie, ora 8.30 – Sf. Liturghie a Darurilor Mai Înainte Sfințite

Sâmbătă, 20 aprilie, ora 8.00 – Sf. Liturghie și pomenirea morților

S-au strâns 8325 lei pentru candelabru. Mai avem nevoie de 200 lei pentru restaurarea cărților de slujbă și 610 lei pentru a fi la zi cu gazul. Mulțumim celor care au dat cât au putut și chiar mai mult, uneori.